

СТАНОВИЩЕ

От

доц. д-р Ивайло Михайлов – АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“

за дисертационния труд на

Уингуинг Хоу – докторант самостоятелна форма на обучение към Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство” при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив, с научен ръководител: проф. д-р Веселин Койчев на тема:

„СИНТЕЗЪТ МЕЖДУ БЕЛКАНТО И ПОП ПЕЕНЕ ВЪВ ВОКАЛНОТО ИЗКУСТВО НА МЮЗИКЪЛА“

Професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“

Биографията на Уингуинг Хоу включва хронологично завършване на Колежа за кадри по култура и изкуство в провинция Ляонин, специалност драма, филмови и телевизионни представления през 1999 г. През 2014 г. е магистър в Консерваторията по музика в Шенянг, учи при професор Янг Уейджонг, специалност поп вокално пеене. През 2014 г. е магистър в Консерваторията по музика в Шенянг, учи при професор Янг Уейджонг, специалност поп вокално пеене. Следват 2014 Международен музикален майсторски клас на Пекиния университет и получен сертификат, 2015 г. Broadway AMDA Hong Kong Musical Theatre организира съвместно завършването на китайския и американския музикален майсторски клас

През 2015 г. е назначена за преподавател в катедрата по музикален театър на музикалната консерватория в Шенянг и е доцент в катедрата по музикален театър през 2021 г. 2018.10-2019.10, завършва курс за напреднало обучение по музикален театър в Пекиния университет.

От 2009 до сега работи в Отдел за музикален театър, Училище за драма, филми и телевизия, Музикална консерватория в Шенянг.

Дисертацията е развита в увод, четири глави, заключение, приноси, три научни публикации по темата и библиография – 30 източници. Общият обем е 182 стр.

Глава първа „Еволюция на мюзикъла и разпространение в Китай“ разглежда историческите извори на мюзикъла в лицето на две от европейските сценични форми, опера-буфа и оперета, чието развитие и постепенно оформяне ги прави „родители“ на мюзикъла. Изследвани са развойни разклонения на мюзикъла като бродуейският мюзикъл и мюзикълът на лондонския Уест Енд през XIX и XX век. Обърнато е специално внимание върху навлизането на мюзикъла в Китай.

Глава втора изследва приликите и разликите между белканто и поп пеене. Основно са анализирани двата певчески стила. Събрана и систематизирана е информацията относно възникване и развитие, особености и технически прийоми на певческия стил белканто. Разяснени са технически характеристики на школувания белканто глас, основни технически принципи в белканто, лекота и простота на пеенето, внасяне на орнаментика в пеенето посредством колоратура, речитативно пеене „шпрыхезанг“. Дадени са общи сведения за произхода и развитието на поп пеенето и превъплъщението на поп пеенето в чуждестранния мюзикъл. Направена е характеристика на поп пеенето в китайския мюзикъл и изложение на особеностите и вокалната техника на поп музиката. Изведени са изразни средства и стилове в поп пеенето, като лиричен стил, фолк пеене, кънтри, рок, джаз, рап стил, стил на мюзикъла и стил на китайско поп пеене.

Важна част от разработката на изследването съдържа обстойно разглеждане на въпросите за приликите и разликите между белканто и поп пеене в две отношения: при използването на гласа и в стила на изпълнение. Разгледани са важни за пеенето аспекти, като дишане, звукоизвличане и тембър, сила на гласа, резонанс, позиция на гърлото, гласни струни, дикция и стил на изпълнение. Отчитат се и фактори като среда и език, различна национална история. Прилики и разлики в методиката на преподаване са разработени в теоретичен план, като особености в преподаването на белканто и поп пеене.

Глава трета разглежда изпълнителските стилове и изразните форми в мюзикъла. Направен е сравнителен анализ между мюзикъла и другите музикално-театрални жанрове и конкретно между мюзикъла и операта. Също така са посочени сходствата и различията между мюзикъла и китайските театрални форми. Съпоставени са мюзикълът и китайският театър като сценични изкуства, разгледан е въпросът за жанрово-

стилистичното разнообразие на китайската опера. Направена е класификация на вокалните стилове и изразните форми в мюзикъла.

Глава четвърта е изключително ценна защото дава готов алгоритъм при прилагане от една страна на белкантовите техники, а от друга страна, на естрадните вокални техники във вокалните изпълнения на мюзикъла. Разгледани и анализирани са различни арии от мюзикъли по отношение използване елементите на белканто в конкретен драматичен контекст и примери за употреба на белканто в мюзикъла. Анализирано е и използването на естрадни вокални техники в музикалния театър. Разгледано е и използването на китайското народно пеене, съпоставено с музикално-театралното пеене в Китай.

Специално място е отделено на анализа на интегрирането между белканто и поп пеене в мюзикъла, от една страна, и от друга страна, на използването на различни музикални стилове в помощ на музикалното възприятие и въвеждане на иновативен подход във вокалното обучение. Провокирана е дискусия върху вокалното обучение, интегриращо белканто и популярни методи за пеене, с цел задълбочаване на синтеза между белканто и поп пеене в мюзикъла.

Дисертационният труд на Уингуинг Хоу е задълбочено научно изследване, както по отношение на разглежданата проблематика, така и по отношение на нейното анализиране и направените изводи. То запълва една празнина в музикознанието и може да се ползва като практическо ръководство от начинаещи и професионални певци при интегрирането между белканто и поп пеене в мюзикъла. Убедено препоръчвам на уважаемото Научно жури да присъди Научно образователната степен „доктор“ на Уингуинг Хоу.